

Rasse. Dette vilde man slippe for ved at stemme Paragrafen ud. Af en lignende Grund som den, jeg nu her berørte, kan jeg ikke stemme for det principale Endringsforslag til § 5, fordi man ogsaa der vil komme til en uønsket besværlig kommunal Megnistabsprøvelse; jeg ser derimod ikke, at der af den Grund vil kunne være Noget til Ginder for at stemme for det subsidiære Endringsforslag, idet Bestemmelsen efter dette bliver taget allerede ved selve Eigningen, saaledes at der i det Mindste saa vidt jeg forstaar Endringsforslaget ikke vil blive paalignet dem, der ere Sognebaandsløbere eller Medlemmer af en Valgmenighed eller ellers ere Medlemmer af Folketirken, noget af det Bøsel, som der her bliver Tale om. For Dørigt maa jeg sige, at jeg ikke har nogen Betænkelse ved at lade § 5 blive staaende, som den staaer; thi således der virkelig noget Trang i en Menighed til at faae Kirken opparmet, skulde den være en overordentlig slet Mand i Menigheden, der som ikke Menighedsmedlemmerne, som søle denne Trang skulde være villige til hver for sig at give det ringe Bidrag, som behøves, for at Kirken kan opparmes i de enkelte Dage, da der holdes Subsidiærstjerner. Jeg som mit Vedkommende vilde saaledes ikke have nogen Betænkelse ved at lade Paragrafen blive staaende, som den er; men jeg kan dog stemme for det subsidiære Forslag, dersom man skulde finde, at det var nødvendigt at tage en saadan Forsigtighedsforholdsregel som den deri indeholdte. Jeg tror, at hvis der virkelig skulde være en Menighed, at hvilken man var saa paaholden med sine Smaaafstillinger i et saadant Diemed, saa vilde det ikke gjøre Meget fra eller til, om Kirken blev opparmet eller ikke; jeg tror ikke, at den vilde blive stærkere besøgt af den Grund, at den

Ordføreren. Efter hvad der blev indtalt af den ærede Rigsdagsmand for Væstø Amt 2den Valgkreds (D. Christensen) vil det ses, at der ikke er nogen principiel Forskel imellem hans principale Forslag under Nr. 1, og det subsidiære Forslag under Nr. 2, der, som jeg før bemærkede, er det, der til anden Behandling blev stillet af mig i Forening med det ærede Medlem. Jeg har ved dengang at affatte det Endringsforslag, der nu fremtræder hos ham, som det subsidiære ganske vist ikke ladet det være uden al Betydning, at Affattelsen af Paragrafen i det Hele kom til at fremtræde en noget heldig Lovform, Noget, som jeg tror, at vi dog i det Hele skulde lægge Vægt paa. Med Hensyn til Indholdet af hans principale Endringsforslag har jeg, idet vi Begge have betraadt den Vej, at Friwillighedsvæsen skal prøves, men saa (alt Fald) andre Uovete skaffes, vel standset et Dørlid ved Bestemmelsen om, at der, efter at Bidragene være bestemte, skulde kunne finde en Tilbagebetaling Sted til Sognebaandsløberne osv.; men jeg tror ikke, at der i den gjældende Lovgivning er Noget til Ginder for en saa-

dan Frengangsmaade, og jeg veed ogsaa, at det er Noget, som i Virkeligheden benyttes i flere Tilfælde. Derimod har jeg haft væsentligere Betænkelse ved det ærede Medlems Forslag om, at naa det i Sognet var flere Kirker, skulde det overlades til By- eller Sogneraadet, naar samtlige Medlemmer være enige, da at ligne Udgiften paa samtlige Menigheder i Stedet for at lade der komme den Menighed, til hvis Fordel Kirkegaard blev sørlagt eller Kirken opparmet. Da det Samme vil opnaas, kan jeg ikke tro, Andet end at det dog vil være heldigt, at vælge det subsidiære Endringsforslag, hvis man forresten vil gaa ind paa en Forandring i Loven, som den foreliggende. Jeg skal tillade mig med et Par Ord at vende mig til Endringsforslaget under Nr. 4; det er det, der omhandler Vægt og Arbejde. Først skal jeg bemærke, at det ikke er rigtig at lade denne Bestemmelse finde sin Plads efter § 7, saa at Tritagelsen kommer til at omfatte ikke alene, hvad der staaer i Forbindelse med Affinng, men ogsaa Kirkeris Opvarmning, Anbringelsen af Kaffelovne og andre Foranstaltninger i den Anledning. Den ærede Ordfører for det Høretal, der har stillet Endringsforslaget under Nr. 4, anførte, at Spørgsmaalet om Vægt og Arbejde vilde give Anledning til store Tvivl. Der var i det oprindelige Lovforslag bemærkede han, sagt, at Vægt og Arbejde kunde forværes ved Affinngsarbejderne, som ved Hovedreparationer, og hvis man nu ikke fulgte dette Høretals Forslag, vilde man altsaa komme ind i de samme Tvivl, som det tilspiede han, jo varmer bekendt. Sag, at Spørgsmaalet om, hvad der maatte henregnes til Hovedreparationer, og hvad ikke havde været underkastet. Jeg tror imidlertid, at den ærede Ordfører, idet han saaledes appellerer til det oprindelige Lovforslag, ganske overser, at dette jo slet ikke talte om Andet end Vægt og Arbejde ved Affinng, og derom sagde, at det skulde præsteres som ved en Hovedreparation. Der bliver derimod Ringen en ganske anden; her bliver det bragt ind under det almindelige Spørgsmaal om alle Kirketiendeceier, er berettiget til Vægt og Arbejde ved Kaffelovnes Anbringelse ved Opførelsen af Skorstene osv. Det kan slet ikke opstaa nye Tvivl. Man kunde gaa den Vej, — men det vilde rigtig nok være en Vej, der var endnu noget betænkeligere end denne, — at man sagde, at alle de gjældende Lovbestemmelser om Tiendeceierens Ret til Vægt og Arbejde ved Reparationer for Fremtiden skulde falde bort, Paa den Maade kunde man forebygge al Tvivl, men de Tvivl, som kunne opstaa ved fremdeles at lade Tiendeceierne have den Afgang, som Lovgivningen hjemler dem til Vægt og Arbejde ved Reparationer af Kirken, vilde ikke komme til at fremtræde anderledes, end i de allerede gjorte ifølge den bestaaende Lovgivning, ved Bestemmelse i det oprindelige Lovforslag, idet den kun gjaldt med Hensyn til Affinngsarbejderne.